

Режим доступу: [http://www.echr.coe.int/NR/rdonlyres/888FC791-T2C0-4096 - AFSE-D84F09C0E24/0/UKR CONV.pdf](http://www.echr.coe.int/NR/rdonlyres/888FC791-T2C0-4096-AFSE-D84F09C0E24/0/UKR CONV.pdf)

3. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: Закон України від 23 лютого 2006 року // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 30. – Ст. 260.

4. Константний О. В. Практика Європейського суду з прав людини як джерело судового правозастосування Верховного Суду України / О. В. Константний // Вісник Верховного Суду України. – 2012. – № 1 (137). – Ст. 34-38.

5. Інформація Міністерства юстиції України щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини у 2010-2011 роках [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minjust.gov.ua/0/38823>

6. Гринько Ю. И. Исполнение судебных решений: [учеб. пособие] / Ю. И. Гринько. – Казань: Изд-во Казанского ун-та, 1969. – 345 с.

7. Притика Д. Роль арбітражних судів у забезпеченні законності в економічних правовідносинах і протидії економічним правопорушенням / Д. Притика // Право України. – 2001. – № 1. – С. 9-14.

УДК 343.34:070 (477)

Буряк К. М., юрисконсульт ТОВ «Амберголд»,
здобувач, м. Дніпропетровськ, Україна

ОБ'ЄКТ ЗЛОЧИНУ-ПЕРЕШКОДЖАННЯ ЗАКОННІЙ ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ

Інформація виступає рушійною силою в сучасному світі. Діяльність ЗМІ є «передавальною ланкою» від джерела інформації до суспільства. Часто можна спостерігати посягання на право вільного поширення певної інформації, тож у дослідженні зосередимо нашу увагу визначенні об'єкта злочину-перешкоджання законній професійній діяльності журналістів.

Об'єктом злочину визнаються суспільні відносини, яким злочином завдається шкода або створюється загроза заподіяння такої шкоди [1, с. 34].

У науці кримінального права найпоширенішою є триступенева класифікація об'єктів «за вертикаллю» (загальний, родовий і безпосередній). Також існує класифікація безпосередніх об'єктів злочинів «по горизонталі». Безпосередній об'єкт злочину буває основним і додатковим, в свою чергу, безпосередній додатковий поділяється на два види – додатковий обов'язковим і додатковий факультативний [2].

Загальним об'єктом злочину є уся сукупність суспільних відносин, поставлених під охорону кримінального закону [2]. Таким чином, загальним об'єктом злочину, передбаченого ст. 171 КК України [3], є сукупність

суспільних відносин, правове забезпечення охорони яких, здійснює закон про кримінальну відповідальність. До цієї групи відносин належать і відносини з приводу забезпечення прав і свобод людини і громадянина [4, с. 46].

Під родовим (груповим) об'єктом розуміють окрему групу однорідних або тотожних за своєю соціальною і економічною сутністю суспільних відносин, які через це повинні охоронятися єдиним комплексом взаємозалежних кримінально-правових норм [2]. Родовим об'єктом злочину, склад якого закріплено в ст. 171 КК України, є суспільні відносини, що забезпечують громадянські (особисті), політичні, соціальні, економічні та культурні права та свободи людини і громадянина [5, с. 12].

Видовий об'єкт – це частина родового об'єкта, яка об'єднує в межах останнього групу близьких між собою суспільних відносин [2]. Видовими (груповими) об'єктами злочинів, розміщених в V розділі Особливої частини КК України можна назвати: а) суспільні відносини, що забезпечують особисті (громадянські) права і свободи людини і громадянина; б) суспільні відносини, що забезпечують політичні права і свободи громадян; в) суспільні відносини, що забезпечують соціально-економічні права і свободи людини і громадянина; г) суспільні відносини, що забезпечують культурні (духовні) права і свободи людини і громадянина [4, с. 53]. Тому вважаємо за доцільне в розділі V КК України у рамках родового об'єкта злочину виділяти і видовий (груповий) об'єкт. В цьому випадку видовим об'єктом злочину, передбаченого ст. 171 КК України, виступають суспільні відносини, які складаються з приводу забезпечення соціально-економічних прав і свобод людини і громадянина.

Безпосередній об'єкт злочину – це ті конкретні суспільні відносини, які поставлені законодавцем під охорону певної статті Особливої частини КК і яким завдається шкоди злочином, що підпадає під ознаки конкретного складу злочину [2]. Безпосереднім об'єктом злочину, передбаченого ст. 171 КК України, є встановлений порядок здійснення законної професійної діяльності журналіста. Цей порядок забезпечує конституційне право громадян на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань, право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію, необхідну їм для реалізації своїх прав, свобод та законних інтересів (ст. 34 Конституції України) [6]. Це дало змогу законодавцю в структурі КК віднести злочин, передбачений ст. 171, до злочинів проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина [7].

Основним безпосереднім об'єктом є ті суспільні відносини, які насамперед і головним чином прагнуть поставити під охорону законодавець, приймаючи закон про кримінальну відповідальність [2]. Основним безпосереднім об'єктом злочину, передбаченого ст. 171 КК

України, є суспільні відносини, що забезпечують безперешкодну реалізацію права журналіста на працю [4, с. 55].

Додатковим безпосереднім об'єктом є тільки ті суспільні відносини, яким поряд із основним об'єктом завдається або виникає загроза заподіяння шкоди [2]. Додатковим безпосереднім об'єктом виступає право громадян на отримання достовірної та об'єктивної інформації [4, с. 55].

Література

1. Новоселов Г. П. Учение об объекте преступления. Методологические аспекты / Г. П. Новоселов. – М.: Издательство НОРМА, 2001. – 208 с.
2. Об'єкт злочину [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.lnu.edu.ua/faculty/pravo/kpu/kpr6.doc
3. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року № 2341-III // Офіційний вісник України. – 2001. – № 21. – Ст. 920.
4. Безпала Я. С. Кримінальна відповідальність за перешкоджання законній професійній діяльності журналістів: дис. канд. юрид. наук: 12.00.08 / Безпала Яна Сергіївна. – Х., 2014. – 276 с.
5. Зінченко О. І. Кримінально-правова охорона виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина. Аналіз законодавства і судової практики: монографія / О. І. Зінченко. – Х.: Вид-ць СПД ФО Вапнярчук Н. М., 2007. – 320 с.
6. Конституція України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua/go/254k/96-вр
7. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар: [у 2 т.] / за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, В. І. Борисова, В. І. Тютюгіна [та ін.]. – [5-те вид., допов.]. – Х.: Право, 2013. – Т. 2 : Особлива частина. – 1040 с.

УДК 343 (043.2)

Волинський О. В., адвокат,
м. Київ, Україна

ЩОДО СИСТЕМАТИЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ ПРИНЦИПІВ

Сьогодні в юридичній літературі спостерігається надмірна деталізація такого феномена, як кримінально-правові принципи. Це, в свою чергу, затруднює його розуміння та вивчення. Завжди будуть існувати норми, сукупність норм і навіть правові інститути, на які окремі принципи не будуть поширюватися. Штучно створена система заставить дослідника просто «заганяти», «прилаштовувати» окремі інститути під дію тих чи інших кримінально-правових принципів. Цей шкідливий шлях свідчить лише про таке: по-перше, не слід забувати, що будь-який кримінально-